

Днесъ, въ днешній Цариградъ, ако бы могло хымично да ся распознае и подѣли людска-та кръвь съ разгледваніе на народно порекло, то на вѣрно быхмы могли да емчимъ, че може да ся найде какво на десять чисти Гърцы дождатъ девять, или най-малко осемъ отъ чисто славянско порекло. А какъ ли ще да е было пжкъ тогасъ! Може да ся рѣче, че Славянский-тъ народъ, особно отъ долніѣ ржкж, бѣше най-многоброенъ. Гърци-ти плувахъ по върха, Славене-ти бѣхъ дѣно-то. Гърци-ти господарувахъ, Славене-ти работяхъ. А спорядъ както бѣ забранено славенство-то, то тѣи ся потаехъ и правяхъ на Гърцы. Отъ пѣрвъ погледъ не можеше да ги распознаешъ: обличахъ ся по грѣцкы, говаряхъ грѣцкы; нѣ откакъ навѣкняше на различни народности, можаше съ прѣстъ да ги показвашъ и между хыляда душъ да познаешъ Славенина, по строя на тѣло-то, по удареніе-то на гласа, по израженіе-то на негово-то лице.

Отъ Славены-ты най-много бѣхъ изъ Тракіѣ и Македоніѣ, защо-то тѣи бѣхъ най-близны до Цариградъ. Нѣ имаше и Сръби и Хървати и другы, по имя нѣколко Чеси и Поляци. Пѣвече отъ другы, нѣ спорядъ Тракійци и Македонци пѣ-малко бѣхъ Българы-ти, изъ собствениѣ Българіѣ. Пѣ-малко въ долніѣ-тѣ ржкж, нѣ пжкъ най-много въ горніѣ-тѣ, дѣто живеяхъ като нѣкое поселеніе, или пѣ-добрѣ да рѣкж, като отдѣлно дружество, кое-то пѣ закона бѣше ся слѣло съ грѣцкыя, нѣ все пакъ ся отличаваше съ нѣкакъвъ особенъ характеръ. Сърдце-то на това дружество бѣхъ патриційскы-ты фамилии. Кжщя-та на Комитопула и Сурсовула, тѣхни-ти племянници и роднины, кои-то ся влѣчахъ отъ стары-ты кралеве, войводы и владѣтеле Българскы, събирахъ около себе другы, кои-то желаяхъ за нѣкакво положеніе въ званичный (правителственный) свѣтъ. Тѣи живо участвувахъ въ